Власне щастя та турботи,
Власні думки... кинь гадать...
До громадської роботи
Слід життя своє віддать.

Згинуть марні піклування
В тихім захистку хрестів,
Розлетяться почування.
Крім любові до братів.

Вона піде поміж миром,
Яко заповідь людська;
Щастя всіх — святим кумиром
Стане мужа-бояка!